

SÈRIE 3

Exercici 1 (4 punts en total. Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts).

- 1/ D
- 2/ C
- 3/ A
- 4/ B
- 5/ A
- 6/ B
- 7/ A
- 8/ C
- 9/ A
- 10/ D

Exercici 2

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta equivocada es restarà 0,1 punts al total)

- 1/ A
- 2/ D
- 3/ D
- 4/ C

5/ C (en aquest apartat la manera com està redactada la pregunta podria fer acceptable l'opció b/ ja que en realitat al llarg del desenvolupament sí que és cert que escoltem reminiscències d'un tema que ha aparegut en la introducció lenta (de la qual només s'ha sentit el final) però que, en canvi, havia estat del tot exclòs en l'exposició bitemàtica de l'*allegro*. Es tracta doncs, d'un tema nou i per tant la tria de l'opció b/ per part de l'alumne s'ha de considerar igualment com a correcta).

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

1/ C (El fragment escoltat s'inscriu en una forma general d' *Allegro* de sonata amb introducció lenta i doble exposició de la secció expositiva. El desenvolupament que té lloc després a partir del material expositiu fa preveure que després d'aquest desenvolupament hi haurà una tercera secció (reexposició) i la coda que conclourà la forma general del moviment

2/ Es tracta d'un fragment (final de la introducció- exposició i desenvolupament) del primer moviment de la Simfonia N°103 en Mi bemoll M "redoblament de timbals" de Joseph Haydn. N'hi ha prou que l'alumne situï la vida d'aquest compositor entre la tercera dècada del segle XVIII i la primera del XIX, i esmenti la seva nacionalitat austríaca. Fer constar que l'obra pertany al grup de les anomenades "simfonies londinenques" compostes amb motiu de les dues visites del compositor a la capital anglesa. L'estudiant ha de saber reconèixer que l'obra pertany a l'estil clàssic i ha d'esmentar almenys dues de les característiques fonamentals d'aquest estil: ple desenvolupament de l'escriptura orquestral; equilibri del fraseig melòdic amb l'articulació clara de la frase amb un primer període antecedent i un segon període conseqüent; desaparició definitiva del baix continu substituït per la sonoritat sostinguda dels instruments de vent; bitematisme característic de la forma sonata amb un primer tema en la tonalitat fonamental i un segon en la tonalitat de la dominant en la secció expositiva, mentre ambdós són reexposats en la tonalitat fonamental en la secció final.

Exercici 3

(2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 1 punt; 2/ 0,5 punts; 3/ 0,5 punts)

1/ Aquesta resposta rep el doble de puntuació que la resta perquè implica més capacitat de raonament en l'alumne. Varèse sosté una teoria formalista sobre l'expressió musical. La música s'explica i s'entén a partir de si mateixa sense que li faci cap falta recórrer a descripcions literàries o a estudis analítics per descobrir el seu significat. Dues cites que avalen aquesta tesi: "El títol d'una partitura no té cap importància. Només serveix com a còmode mitjà de classificació de l'obra" / "I no obstant, no han de buscar-se teoremes ni planetes en la meua música. com penso que la música és una forma particular de pensament, no pot expressar res més que a si mateixa".

2/ Esmentat el moment de l'atac, els altres dos són: la fase de manteniment en l'emissió i el moment de l'apagament o extinció del so. **Aquesta pregunta pot ser problemàtica ja que alguns alumnes potser intentaran respondre-la pensant sempre en els instruments de percussió, sobre alguns dels quals hi ha escassament control en relació a la duració de l'emissió i en relació a la seva extinció, mentre que la pregunta es referia als instruments en general (o més especialment els cordòfons i aeròfons). Aleshores us demanaria que puntueu aquesta pregunta en funció del raonament coherent que hagi fet l'alumne.**

3/ tres instruments de percussió de so indeterminat: maraques, triangle, bombo, entre molts altres. Tres instruments de so determinat: xilòfon, celesta, campanes tubulars, etc.

SÈRIE 4

Exercici 1 (4 punts en total. Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,4 punts).

1. B
2. C
3. A
4. B
5. C
6. B
7. A
8. C
9. A
10. D

Exercici 2

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta equivocada es restarà 0,1 punts al total)

- 1/ C
- 2/ D
- 3/ B
- 4/ B
- 5/ C

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total). 1/ 0,5 punts. 2/ 0,5 punts

1/ C

2/ En tractar-se d'una obra del llistat, i d'una òpera inclosa dins el cànon d'obres d'obligat coneixement, els estudiants haurien d'identificar tant el compositor: Wolfgang Amadeus Mozart, com també l'autor dels llibrets de la trilogia d'òperes còmiques: *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, i *Così fan tutte*, Lorenzo da Ponte.

També haurien de saber que el personatge de Don Juan, arquetip de la literatura i de la música universals, té un origen hispànic, ja que apareix per primera vegada en l'obra *El burlador de Sevilla y convidado de piedra*, del dramaturg barroc Tirso de Molina.

Entre les característiques psicològiques més sobresortints del personatge de Don Juan en l'òpera de Mozart, els estudiants haurien de recordar-ne almenys dues: la seva desenfrenada violència en la satisfacció de l' impuls sexual, i la seva gosadia i afirmació vitals que el fan immune a qualsevol mena de penediment.

Exercici 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/1 punt).

1/ C

2/ És important que l'estudiant entengui aquests dos conceptes en la seva interrelació. El cant monòdic: fa referència a una composició musical per a una sola veu (textura característica de la música medieval, com el cant gregorià) en contraposició a la polifonia; totes les veus o instruments que intervenen canten o toquen simultàniament la mateixa melodia, a l' uníson o a distància d'octava. L'*organum*, en canvi, és una de les primeres formes de polifonia, resultant de la utilització expressiva del moviment paral·lel de les veus a distàncies d'octava, quinta o quarta; bona nota, si a més són capaços d'introduir les possibilitats –a més del moviment paral·lel- de moviment oblic o contrari de la *vox organalis* en relació a la *vox principalis*

3/ La fixació dels paràmetres melòdics i rítmics que fa possible la notació permet el desenvolupament de l'escriptura polifònica en cimentar el principi constructiu de la composició musical per damunt dels habitualment memorístics del cantor educat en la preservació del repertori autoritzat. L'oïda i la tradició de la cultura oral van cedint davant les possibilitats de llibertat introduïda per la fixació visual i la cultura escrites.